

Üzenet

**Én vagyok a feltámadás
és az élet: aki hisz én
bennem, ha meghal is, él;
János 11:25**

Látott és hitt

Akkor bement a másik tanítvány is (Jézus sírjába)..., és látott, és hitt. (János 20:8)

János apostol a görög nyelv finom árnyalataival fejezi ki, hogyan jutottak el az emberek Jézus Krisztus feltámadásának napján boldog húsvéti hitre. Jézust pénteken feszítették keresztre, szombaton nem volt szabad tenni semmit, vasárnap már hajnalban kimentek a sírhoz az asszonyok. A magdalai Mária „látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől”, elfutott tehát a tanítványokhoz, és azt mondta nekik, hogy elvitték az Urat a sírból.

Erre Péter és János azonnal odamentek. Péter benézett a sírba, látta, hogy a halotti leplek ott vannak szépen összehajtogatva.

Utána János is bement, ő is ugyanazt látta, de neki közben eszébe jutott, amit Jézus korábban mondott, hogy a harmadik napon fel fog támadni. Ma van a harmadik nap - akkor az Úr feltámadt! Látott, és hitt.

Háromjuk látását három különböző szóval fejezi ki a szentíró:

- Mária éppen csak odapillantott, s annyit látott, hogy nincs a helyén a zárókő, s már futott is, hogy ezt hírül adja. Ez a leg-

felszínesebb „látás”.

- Péter alaposan szemügyre vett mindent, s közben gondolkozott, de nem tudta megfejtetni a rejtélyt, hova lehetett Jézus teste. Az itt használt szó az alapos vizsgálódást fejezi ki.

- János pedig - miközben szintén vizsgálódott - kijelentést kapott, a Szentlélek eszébe juttatta Jézus szavait, s az ige és a Szentlélek mindig hitet ébreszt az ember szívében, vagy megerősíti a hitet, és a teljes valóság látására segít el.

Nemcsak a felszínt érzélelem, nemcsak a racionális gondolkodásig jutok el, hanem komolyan veszem „a láthatatlant” is (II. Korinthus 4:18), és helyes következtetésre jutok. Isten igéjének a fényébe kerül, amit látok, s így helyes távlatból a teljes valóságon tudok tájékozódni. Ne érjük be kevesebbel, ne akadjunk el az első kettőnél!

*Cseri Kálmán: A kegyelem har-
matja*

Jézus Krisztus Úr

És amikor asztalhoz telepedt velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. (Lukács 24:30)

Amikor Jézus bement az emmausi kis házba, két meglepő esemény történt. Az egyik: az asztalfőre ült, imádkozott és ő adott enni a háziaknak. Ma is furcsa lenne, ha egy vendég így viselkedne. A másik: a háziak ezt tudomásul vették, elfogadták, hogy ő az Úr a háznál. És ezt követően ismerték fel, hogy a feltámadott Krisztus van jelen közöttük.

Jézus mint Úr lép be minden ember életébe. Aki elismeri őt Úrnak, az felismeri, hogy ki ő valójában, s a neki való folyamatos engedelmeskedés közben egyre jobban megismeri őt.

Hol ül Jézus a mi életünkben? Az asztalfőn, vagy kinn az ajtó előtt? Ő oszt mindnyájunknak azt és annyit, amennyit akar, vagy mi vetünk oda neki néha egy kis időt és figyelmet? Ő tanít meg minket az örök rendre, vagy mi utasítjuk néha még őt is rendre? Ő szabja meg mindennek a helyét az életünkben, vagy mi jelöljük ki a helyét valahol, ahol éppen jut neki egy kicsi? Érvényesül-e az ő uralma életünk minden területén korlátozás nélkül, vagy

csak akkor akarjuk belerángatni ügyeinkbe, ha elakadtunk valahol?

Aki nem meri a hit bátorságával behívni őt, és nem akarja, hogy az ő uralma valósuljon meg a pénzügyei, szerelmi ügyei, munkája, egészsége, emberi kapcsolatai, időbeosztása, lelki kérdései és életének minden területén, az soha nem jut el arra az el nem múló húsvéti örömrre, hogy Jézus él, és soha nem tapasztalja meg a vele való élet gazdagságát. Mert más dolog sok mindent tudni Jézusról, és más vele élni. Más lelkesedni érte, vagy engedelmeskedni neki. Más hallgatni őt, vagy követni. Más egy futó találkozás, és a vele való összeköltözés. Aki itt behívja őt, azt hívja be majd ama napon ő is magához.

Cseri Kálmán: A kegyelem harmatja

Bibliai nők

Bibliai nők

Bibliai nők

A nők és anyák napja között, a két szép ünnep alkalmából a Bibliában szereplő bátor nőkről emlékezünk meg, akiket Isten felhasznált a népének életében. Ismert és kevésbé ismert emberek, de egy közös volt bennük: az Urat szolgálták. Az alábbiakban tíz nőről olvashatunk, akiket a Biblia jó példaként állít elénk.

1. Ráháb (Józsué 2. és 6. rész)

A bibliai nők sorát nem véletlenül a jerikói parázna asszonnyal kezdem: Ráháb a

Zsidók 11. részében a hithősök között is helyet kapott (31. vers). Ráháb jó példa arra, hogy Isten bárki életét meg tudja változtatni: a prostituáltból Isten hű szolgálója lett, aki életét kockáztatva rejtette el a kémeket, majd pedig csatlakozott az Úr népéhez. Ráháb Jézus földi családfájában szerepelt, hiszen Ruth férje, Boáz az ő fia volt (Máté 1:5).

2. Ruth

Ruth életét a négyrészes könyvből ismerhetjük meg. A moábi özvegy, aki apósa, férje és sógora halála után az anyósával

tartott. Nem csupán nem hagyta magára idős anyósát, hanem a hitét is követte. Isten pedig nem fordított hátat ennek a pogány nőnek: Betlehembe költöztek, ahol Boáz vette feleségül. Így Ruth is helyet kapott Jézus felmenői között.

3. Debóra (Bírák 4. és 5. rész)

A bírák idejében egy nő próféta is igazgatta Isten népének sorsát: Debóra, Lappidoth felesége. A nem kis tekintéllyel rendelkező asszony mégsem élt vissza pozíciójával. Istent követte, és bölcs vezetőnek bizonyult, aki támogatta Bárákot a harcban. A történet kapcsán egy másik bátor asszonyt is érdemes megemlíteni: Jáhelt, Héber feleségét, aki a hatalmas Sisera hadvezért egy sátorszöggel végezte ki a saját otthonában (Bírák 4:21).

4. Anna (I. Sámuel 1)

Nem mindig könnyű az Istennek tett ígéreteket betartani. Ilyen helyzetben volt Anna, Elkána felesége, aki első szülöttjét az Úrnak ajánlotta fel, ha gyermeke születik. A meddő nő imáját meghallgatta Isten, Anna pedig odaszentelte első fiát, Sámuelet az Úr szolgálatára. Nem kicsi lemondás volt ez a részéről. A Bibliából viszont ismerjük, hogy Anna fiának életét hogyan használta fel Isten.

5. Eszter

Életével a könyvből ismerkedhetünk meg. A perzsa birodalomban élő fiatal zsidó lány mindennapjai villámcsapásra változtak meg. Mesébe illő volt a története: egy elnyomott népből való árva lány, akiből királyné lett. Ám az ő története nem csupán annyiból állt, hogy boldogan élt a palotában, amíg meg nem halt. Eszter nem felejtette el azt, hogy ki ő, amikor a legbefolyásosabb nő lett az országban. Kulcsfontosságú szerepet adott Isten neki abban, hogy a zsidók túléljék a fogságot.

6. Sallum lányai (Nehémiás 3:12)

Nehémiás könyvében Jeruzsálem várfalának építői között egy kivétellel csak férfiakat látunk. Ám a 12. versben arról olvashatunk, hogy Sallum, Halólóh fia a lányaival együtt végezte a kemény fizikai munkát. Pedig Jeruzsálem másik fél kerületének a vezetőjeként nem lehetett kicsi tekintélye sem neki, sem pedig a gyermekeinek a nép körében. A lányok pedig ugyanúgy végezték a munkát, mint más ember fiai.

7. Mária

Jézus anyja a legismeretesebb női bibliai alak, akiről minden evangélium ír. Karácsonykor általában csak annyit hallunk róla, hogy szüzen

fogant és szegény helyen szült meg. Arról kevesebb szó esik, hogy Mária élete gyakorlatilag életveszélyben forgott a várandóssága alatt: a papi családokban súlyos következményei voltak annak, ha valaki házasságon kívül várt gyermeket. Mária alázatosan tűrte mindezt, mert tudta, Istennek terve van vele. Jó példaként jár előttünk abban, hogy bár sok helyzetben – mint most, a háborúban – nem látjuk a kiutat, de bízunk kell az Úrban, mert Ő majd tudja, hogyan s miként fog tenni.

8. A samáriai asszony (János evangéliuma 4:1-42)

Jézus Samáriában, Sikár városában egy asszonnal találkozott, akit a környéken mindenki megvetett. Így a nő nem csupán a zsidók, de még a saját népe szemében is lenézett volt, mivel őt férje volt, a hatodikkal pedig nem voltak házások. A Megváltó viszont megbocsátott neki és eltörölte a bűneit az asszonynak, aki azután bizonyosságot tett róla az embereknek, és sokakat vezetett Krisztushoz. A samáriai asszony öszintén fordult Jézushoz, és Ő nem fordult el tőle.

9. Eunika (Apostolok cselekedetei 16:1-2; II. Timóteus 1:5)

A zsidó asszonyról nem sokat ír a Biblia, de annyit biz-

tosan tudunk róla, hogy a férje görög származású volt, ennek ellenére nem adta fel a hitét. Olyannyira, hogy Pál apostol előtt a listrai és ikóniumi hívők csak jót tudtak mondani róla. Eunika követte édesanyja, Lois példáját és hitét, amit fiának, Timóteusnak is tovább adott, és ennek szellemében nevelte fel. Erre a gyermekre, Timóteusra felnőttként hatalmas dolgokat bízott az Úr.

10. Lídia (Apostolok cselekedetei 16:14-15)

A hívő bíborárosasszonyról szintén nem sokat tudunk, az Igében csupán néhány sort olvashatunk róla. Ennek ellenére követendő példát mutatott az életében. A Thiatira városában élő kereskedőnő nem csupán hallgatta az igehirdetéseket, hanem vendégül látta Pálékat. Lídia kész volt a saját otthonát megosztani másokkal, önként ajánlotta fel a segítségét Isten embereinek.

A Biblia nem feledkezik meg a nők fontosságáról. Jézus sírjához is asszonyok mentek virrasztani, valamint ők vitték először el az örömhírt, hogy Krisztus feltámadott. Legyenek ezek a lányok, nők, asszonyok példák előttünk, bármelyik életkorban is járunk.

Szabó Kata

Reménykedni Isten kegyelmében

Olyan időket élünk át, amelyben egy olyan korszellem alakult ki, amely legalizálja a bűnt, elfogadhatóvá teszi a gondolkodásbeli és a testi erkölcsstelenség sokféle változatát. Aki pedig megpróbál olyan erkölcsi mérce szerint élni, amit a Biblia, Isten parancsol, azt lenézik és maradinak titulálják, egyes helyeken bebörtönzik.

A házasság, a család, az egyház nem képeznek sokak szemében semmilyen értéket. Jól tudjuk, hogy mindezek mögött maga a kísértő áll, aki ráveszi az embereket erre a méltatlan gondolkodásra és életvitelre.

Mit tegyen Isten népe ilyen helyzetben?

Elsősorban meg kell újulnunk a gondolkodásunkban. Kérni kell Istent, hogy tudjuk helyesen látni és értékelni önmagunkat. Látni a körülöttünk lévő nyomorúságokat, ami sohasem hagyhat közömbösen minket. Igyekezni olyan életet élni, ami visszatükrözi azt az erkölcsi normát, amit Isten állított be. Meg kell tanulnunk azt is látni, hogy kicsoda Isten valójában. Milyenek az Ő munkái? Milyen a szeretete, hatalma és igazsága? Meg kell tanulni bízni és reménykedni abban a hatalmas Úrban, aki

a mi Istenünk. Az akkor válik életgyakorlattá, ha a problémát, nyomorúságot nem látjuk nagyobbak Istennél. Ha aggódunk vagy félünk is, de akkor is rá tudunk hagyni Isten kegyelmére, és alázattal reménykedni az Ő szabadításában. Istennek van hatalma ma is újjáépíteni ezt a sok sebtől vérző világot, újjá szülni a bűntől deformálódott szíveket, véget vetni a háború nyomorúságainak. Isten ma is bekötözi a megsebzett szíveket, meggyógyítja testi és lelki erőtlenségeinket. Ehhez azonban meg kell tanulnunk függeni Isten drága kegyelmétől. Ha pedig Isten népeként átéltük a megújulást a gondolkodásban, s a hitben, akkor szilárdan ki is kell tartanunk ebben a meggyőződésben. Azt a hatalmas Istent kell képviselnünk, aki teremtette és fenntartja ezt a világot, aki újjá szült minket is, akik régen a testünk kívánsága és a világ diktálta igények szerint éltünk... Most pedig reménykedve Isten kegyelmében, kérve Őt imáinkban, hogy adjon szabadítást ebből a nyomorúságos és lelkileg ínséges helyzetből.

„A reménység pedig nem szégyenít meg.” – tanítja Isten a Róma 5:5-ben.

Mondik László

Hol van az én helyem?

Szerintem mindenki gondolkodott már azon és tette fel magának a kérdést, hogy hol van a helyem ebben az életben? A világ válasza erre az, hogy mindenhol jó csak nem ott, ahol éppen vagyok.

Régebben én is így voltam ezzel. Bennem volt az a világi gondolkodás, hogy sokkal jobb az élet egy másik országban, mint a szülőföldemen... És most itt élek ebben a másik országban. Meglepődve tapasztaltam, hogy az itt élő emberek viszont nyugatabbra vágynak egy jobb élet reményében. Egyik istentiszteleten ezt az ígét hozta elém az Úr:

„Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek Ura! Sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáridnál, Seregek Ura, királyom és Istenem! Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” (Zsoltárok 84:2-5)

Ekkor értettem meg,

hogy élhet az ember bárhol a Földön, Isten nélkül soha nem lesz elégedett. Élhetek én bárhol Isten nélkül, nem lesz békességem. Az Isten közelsége adhat csak megelégedést és békességet az embernek és én erre vágyom. Miért? Mert így vagyok/vagyunk megteremtve, hogy Istennel közösségben legyünk. Persze az ördög mindig támad, ahogy velem is tette, hogy ne legyen békességem. Sundry módon mindig a gyenge pontunkat célozza meg, hogy elbizonytalanítson. Az én életemben is jöttek bajok, mígnem odáig jutottam, hogy én, a senki kértem számon a Teremtőmet, hogy miért engedi meg ezeket az életemben? Ő már gondoskodott a válaszról a Biblián keresztül. Elém hozta József életét. Hogyan emelte ki Isten a mélyből, a kútból, hogyan vezette az Úr az ő életét és hogyan végezte türelemmel azt, amit az Isten rábízott. Őt is támadta az ördög, ő is került kérésbeesett helyzetekbe, de az Isten terve az életében később mutatkozott meg.

Ami nagyon megfogott ebben a történetben az az a kijelentés, ami sokszor elhangzik: „Isten Józseffel volt”. Hát kell ennél több? Megértettem, ha az Isten velem van nincs az a mélység, amiből ne tudna ki-

emelni és nincs olyan probléma, amin ne tudna keresztülvinni, ha mindig az Úrra figyelek.

Megértettem, hogy ott, ahol vagyok türelemmel kell végeznem, amit az Úr rám bíz, az én életemmel is biztosan valami célja van. Az ő kegyelméből hívó közösségbe kerültem. Ő erről is gondoskodott. Isten megmutatta, hogy itt távol a szülőházamtól sem vagyok egyedül. Most már értem, hogy ha Isten közösségében az Isten népével vagyok, akkor bárhová sodor az élet, mindig otthon leszek. Ha valaki most megkérdezné tőlem, hogy tudom-e hol van a helyem, bizton állíthatom, hogy már ott, ahová ingyen kaptam az állampolgárságot, de ez valakinek nagyon sokba került. Az én helyem a Krisztus érdeméért a Mennysországba van. Kell ennél jobb hely?

„Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek, és háza népe Istennek.” (Efézus 2:19)

Csokuly István

Versajánló

Pilinszky János: Harmadnapon

*És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek
És szél támad. És fölzeng a világ.*

*Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhették dobogni szive -
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.*

Furcsa választásnak tűnhet ez a vers feltámadás ünnepe alkalmából, pedig aktuálisabb nem is lehetne. Pilinszky János versében az emberi kegyetlenség és Isten szeretetének legnagyobb megnyilvánulása egyszerre kap helyet.

A vers kezdetén az ember azt gondolná, egy egyszerű hajnalról van szó, ha nem írta volna azt a költő, hogy Ravensbrückben járunk. Az itt megemlített Ravensbrück egy német kisváros, ami mellett női, később férfi koncentrációs tábor működött a II. világháború ideje alatt. A szerző katonaként tanúja volt 1944-ben a haláltáborok borzalmainak. Ahogyan ma mi, akik háborús országban, de a csatáktól távol élünk, tanúi vagyunk annak,

ahogyan ember az embertársa ellen fordul. A teremtés koronája hideg vérrel öli meg a felebarátját, holott a Tízparancsolatban az Úr arra intett, hogy ne ölj.

Míg benne élünk, olyan hihetetlennek tűnik, hogy egyszer majd ez a háború is véget ér, majd nálunk is fölzúgnak a hamuszín egek. Ha Isten engedi, látni fogjuk, ahogy *megérik a fényt a gyökerek / És szél támad. És fölzeng a világ.* Az ember legnagyobb bűneinek is egyszer megálljt parancsol az Úr, ahogyan a XX. századi népirtásokat is megfékezte.

Nehéz hinni, mégis reménykednünk kell, hiszen nekünk van kiben bízunk. Valóban, hitvány zsoldosok végeztek a Megváltóval, de azt se felejtjük el, hogy a mi bűneink miatt történt mindez. Ahogyan az Ézsaiás 53:5-ben is áll: „És ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg.” Krisztus meghalt, de harmadnapon győzedelmeskedett a halál felett. Miattunk, értünk. Ezzel az örömhírrel zárul vers is: *Et resurrexit tertia die.* A latin nyelvű idézet a nicea–konstantinápolyi hitvallásból származik. Jelentése: És harmadnapon feltámadott.

Nekünk ez ad reménységet. Ünnepeljük hát az életet. Krisztus feltámadását, és a mi lelkünk megmenekülését is. Ha pedig még a Te életed felett nem Jézus az Úr, még nem késő behívnod Őt a szívedbe. Hidd és fogadd el, hogy Krisztus érted is meghalt és feltámadott. Nem azért, mert megérdemelted, hanem azért, mert Ő gondot visel rád. Mert Mindenható a legnagyobb emberi gonoszságot is felül tudja írni az Ő szeretetével.

Szabó Kata

Iskolai ifjúsági munka – Iskolai étkeztetés

Az Úr Jézus a tanítványainak elmondta, hogy szegények mindig lesznek velük. Ezért a keresztyén egyház mindig is odafigyelt a szegényekre. Nem feltétlenül csak a szegények miatt, hanem elsősorban az Úr Jézus miatt, az Ő igéje miatt. Mert Krisztus Urunk azt mondta, hogy meg kell maradnunk az Ő szeretetében, az Ő igéjében, az annak való engedelmisségben. Ott beszél erről, amikor saját magát szólótóhoz, az övéit pedig szólóvesszőkhöz hasonlítja, amelyeknek gyümölcsöt kell teremniük az Atya dicsőségére. (János 15:1-17)

A gyümölcsstermés ott kezdődik, hogy ragaszkodok Jézushoz, igyekszem az Ő igéjét a saját életembe beépíteni. Ez olyan, mint amikor a szólótóból elindulnak az életnedvek a vesszőbe, beindul a keringés, betölti azt és elindul élni, majd teremni. Mi hiszük, Isten előtt ilyen kedves gyümölcs és háláldozat az a kis diakóniai szolgálat, amit az egyik beregszászi iskolában végzünk gyülekezetként. (Meggjegyzem, hogy ehhez hasonló iskolai szolgálatot más református és baptista közösségek is végeznek itt Beregszászban és a környéken, mert Isten másnak is elvégezte a szívében, hogy az Úr kicsinyeire oda kell figyelni. Főleg most, amikor há-

ború van, nehézség és mindennek felment az ára.)

Az iskolai étkeztetés egy felkérésből jött. Iskolánk igazgatója megkért, hogy a napközis gyerekeknek keressünk étkeztetési támogatókat, mert ennek ellenében nem lesz se étkeztetés, se napközi, se állása a napközis tanárnak. Akkor éppen a feleségem volt a napközis tanár, ezért is segítettem.

A hitvalló közösségek lelkészei tájékoztatva lettek erről a projektről, illetve külföldi barátok, egyházi vezető emberek is. A beszélgetések gyümölcse azt lett, hogy volt, akinek az Úr indította a szívét. Például a hatvani református gyülekezetből egy misszionárius, a beregújfalui evangéliumi református közösség és néhány szülő segítségével elindult az iskolai étkeztetés. Közel húsz gyereknek sikerült biztosítani a rendszeres ellátást.

A Covid-19 és a háború kezdetén egy holland hitvalló református felekezet állt melénk. Az ő segítségükkel megdupláztuk az étkeztetést. Abban az időben nemcsak a kicsik, de a nagyobb gyerekek közül is is ételhez juthattak azok, akik nehéz helyzetben voltak. Bőséges volt az ellátás is: gyümölcs, finom szendvics és az egyik beregszászi vállalkozó

család – akik többek között egy boltot is üzemeltetnek az iskola mellett – csokoládéval és mogyoróval látták el jó néhány alkalommal a gyermekeket. Isten asztalt terített az ő kicsinyeinek a pusztában, a legnehezebb időben.

A 2023-as év sok változást hozott, többek között azt, hogy az alapítvány már nem segíti a gyermekeket. Leszámítva a beregújfalui evangéliumi református közösséget és három holland magánszemélyt, az étkeztetést gyakorlatilag senki sem segíti. Jelenleg nehéz helyzetbe került ez a misszió, mert a támogatók elfogytak, az élelmiszerárak pedig a duplájukra ugrottak. Jelen idő szerint az alsó tagozat négy osztálya kap

teát, péksüteményt és a téli hónapokban gyümölcsöt. Mindezt napi rendszerességgel. Ez talán egy kicsit szegényes, de mi hálásak vagyunk ezért is. Ez csak egy csepp a tengerben, de ez a csepp abból a szeretetből fakad, amit Krisztus táplál a szívünkben és az így csordul túl abból a szívből.

Tóth Zoltán lelkipásztor

HETI ALKALMAINK

Szerda

17:00 – bibliaóra (Nagybereg)

Csütörtök

18:00 – istentisztelet, imaközösség

Szombat

Hittanórák

17:00 – ifjúsági alkalom nagyobbaknak (kéthetente)

Vasárnap

10:00 – istentisztelet

17:00 – bibliaóra

ÜZENET

Keresztyén folyóirat

Szerkesztő: Molnár Ferenc

Lektorálták: Mondik Márta, Mondik

László, Szabó Kata

Kiadja a

**Beregújfalui Evangéliumi
Református
Gyülekezet**